

som høre Finantsaaret til, endnu gjøre opmærksom paa, at den Definition, som jeg har til-
 ladet mig at opstille derpaa, vel er en saadan,
 som jeg anseer for at være fuldkommen korrekt,
 men at der dog er en Mangel ved den, navn-
 lig den, at den ikke har nogen Sanktion ved
 Lov. Det bør den efter min Opfattelse have,
 og det vil være en Gjenstand for en fortsat
 Udvikling af vort parlamentariske Liv, at man
 kommer til, at enes om den Slags Lovbestem-
 melser, der fastslaae alle disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem oplæste nogle faa
 Spørgsmaal angaaende enkelte Detailposter,
 men jeg antager, at det ærede Medlem vil
 undskyldte, at jeg ikke for Diebliffet gaaer ind
 paa at besvare dem; skulde han ønske en nær-
 mere Forklaring med Hensyn til dem, skal jeg
 med Fornøielse give en saadan ved Sagens
 næste Behandling. Naar et æret Medlem
 (Bjerring), inden jeg kom tilstede her i Salen,
 yttrede Tvivl om, hvorvidt det skulde være
 rigtigt at beholde Loven i den Vidtløftighed,
 hvori den nu foreligger, maa jeg naturligviis
 ganske og aldeles henstille dette til det høit-
 ærede Things Afgjørelse; men jeg skal dog
 tillade mig at gjøre opmærksom paa, at efter
 min Overbeviisning vil det være hensigtsmæs-
 sigt at beholde den i dette Omfang; thi der-
 som de Herrer vilde ekscludere nogle af de be-
 tydeligere Poster, der her staae opførte, vilde dette
 kun give Anledning til, forekommer det mig,
 en overordentlig Vidtløftighed, naar Stats-
 revisorernes Beretning til det høitærede Thing
 kom til Forhandling; thi den vilde jo inde-
 holde Indstilling til Thingets Vedtagelse af en-
 hver Post — og her er jo ikke Tale om Sub-
 konti, men om Hovedkonti — hvor Overskri-
 delse havde fundet Sted, og man vilde da
 komme til at drukne her i en Detail, der vilde
 være aldeles uoverkommelig. Dersom derfor
 det høitærede Thing ved en nærmere Under-
 søgelse af de enkelte Poster skulde finde, at der
 ikke var noget Videre at bemærke ved dem, hvad
 jeg ikke troer der er, da en stor Deel af dem
 kun ere simple Gjenbevillinger, hidrørende fra
 de Grunde, hvorom der er talt saa Meget,
 mener jeg virkelig, at det vilde være det prak-
 tisk Rigtige at lade dem staae, og vedtage

Loven omtrent i det Omfang, hvori den her
 foreligger.

Bjerring: Jeg har allerede tidligere
 yttret, at jeg maa beklage, at jeg ikke har havt
 Tid til at sætte mig saa fuldstændig ind i hele
 Detaillen af dette Lovforslag, som jeg kunde
 have ønsket det; i ethvert Tilfælde kan jeg ikke
 nægte, at jeg troer, at det vilde være hensigts-
 mæssigt, om Sagen gik til Udvalg. Om end
 alle Posterne, som den høitærede Finantsmini-
 ster yttrede, ere Gjenbevillinger, troer jeg dog,
 at der er Grund til nøie at undersøge enhver
 Post, og naar den ærede Minister yttrede, at
 det ellers vilde blive Statsrevisionen, der kom
 til at gjøre det, saa beviser netop dette, i det
 Mindste efter min Mening, at denne Under-
 søgelse ikke kan foregaae paa en hensigtsmæssig
 Maade her i Thinget, medmindre Sagen over-
 gives til et Udvalg.

Besfely: Jeg er overbevist om, at
 Thinget med en ligesaa stor Interesse som jeg
 har hørt det Foredrag, som den ærede Finants-
 minister nu holdt, idet de Oplysninger, han
 derved har givet om flere af de Principer, der
 ere de gjældende for vor Finantsbestyrelse,
 ere af særlig Betydning. Jeg skal med Hensyn
 til det, som den ærede Minister yttrede om
 den Hensigt, som en tidligere Indenrigsminister
 havde ved at foretage det Skribt, han har gjort,
 tilspøie, at jeg stedsse har betragtet den Forholds-
 regel, der dengang blev truffen, som en For-
 anstaltning for at overbevise Rigsdagen eller
 idetmindste de Medlemmer af samme, der ikke
 troede derpaa, om, at det var praktisk og finant-
 sielt umuligt at behandle Statsregnskabet som
 et Kasseregnskab. Hvis jeg havde havt nogen
 Tvivl derom, vilde det, forekommer det mig,
 allerede fremgaae deraf, at det Cirkulære, som
 den ærede Minister i sin Tid udslede, var ud-
 stebt saa silbig i Marts Maaned, at det ikke
 var muligt for vedkommende Kassebetjent at
 søge at drage Omfarg for, at der kunde stee
 saa mange Udbetalinger som muligt inden 31te
 Marts, og derved saa mange faa Poster bleve
 overførte til det følgende Aar, og hvis jeg ikke
 er feil underrettet, troer jeg ogsaa, at dette fra